

Adam Mickiewicz

SONETY KRYMSKIE

- Podstawowe informacje o lekturze (czas i miejsce akcji, problematyka itd.)
- zagadnienia na maturę i sprawdzian
- quiz sprawdzający wiedzę

SONETY KRYMSKIE

Adam Mickiewicz

• Geneza utworu

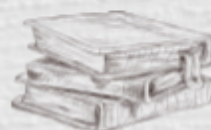
Sonety Krymskie stanowią cykl 18 wierszy wydanych przez romantycznego poetę 1826 roku. Mickiewicz napisał je przebywając na przymusowej zsyłce w Rosji, po tym jak został skazany w procesie filomatów. Wyjazd na Krym zainspirował pisarza do przedstawienia orientального pejzażu i związanych z nim refleksji w kunsztownej formie sonetu. Wschód postrzegany był jako opozycyjny wobec tradycji europejskiej wzorze cywilizacyjny. Jego antyklasycyzm inspirowała romantycznych twórców, którzy odnaleźli tam zachęcające dla siebie modele osobowości ludzkiej: człowieka niezależnego, dumnego, mężnego.

• Gatunek

Sonet- utwór liryczny złożony z 14 wersów, zgrupowanych w 2 strofach 4-wersowych i 2 strofach 3-wersowych.

Mickiewicz zmodyfikował jednak uporządkowaną formę utworu- nie przestrzegał ściśle podziału na część opisową i refleksyjną, do niektórych sonetów wprowadził dialogi, tworząc scenki dramatyczne.

• Tematyka

- Historia Krymu (Bakczysaraj)
- Tęsknota za ojczyzną (Pielgrzym)
- Refleksja nad twórczością i sławą poetycką (Ajudah)
- Górski krajobraz Krymu (Widok gór ze stepów Kozłowa)
- Zachwyt nad przyrodą Krymu (Stepy Akernańskie)
- Obraz morza (Burza)

• Cechy kompozycji i stylu

- Plastyczność i dynamika obrazów
- onomatopeje (wyrazy dźwiękonaśladowcze)
- oksymoron (zestawienie wyrazów o przeciwstawnym znaczeniu)
- instrumentacja głoskowa (łączenie podobnych lub kontrastowych dźwięków mowy (samogłosek, spółgłosek))

SONETY KRYMSKIE

Adam Mickiewicz

• Opracowanie wybranych sonetów

• Utwór	• Opracowanie
Stepy Akermańskie	• Zachwyt nad pięknem przyrody • Podmiotem lirycznym utworu jest poeta-wędrowiec • motyw wody, światła, siły przyrody • podmiot próżnuje jazdę przez step do żeglugi okrętem • Ostatnie dwie zwrotki utworu mają charakter refleksyjny- poeta tęskni za ojczyzną. Wędrowiec jest emigrantem, wygnanym ze swojego kraju, ale pamiętającym o nim.
Burza	• Dwie pierwsze strofy opisują spustoszenie dokonane na pokładzie statku (motyw potęgi przyrody, wobec której człowiek jest bezradny) • Szalejący żywioł budzi szereg różnych reakcji ludzkich: panika, lęk, apatia i objętość, oraz modlitwa. Podmiot liryczny zachowuje jednak dystans wobec możliwości utraty życia. Nie obchodzi go swój dalszy los, nie obawia się śmierci. Najgorsze co mogło go spotkać już go spotkało: został wygnany z ojczyzny.
Bakczysaraj	• Poeta napisał utwór po zwiedzeniu ruin pałacu w Bakczysaraju. Obraz niegdyś bogatego miasta, jest zestawiony z triumfem przyrody nad dziełem ludzkim. Miejsce stało się opustoszałe. Ruiny pałacu skłaniają do refleksji o nietrwałości mocarstw i cywilizacji ludzkiej. Można doszukiwać się tu analogii do potężnej niegdyś Rzeczypospolitej.
Pielgrzym	• Zachwyt nad krymskim krajobrazem składania podmiot liryczny do przemyśleń nad swoją egzystencją, a także przywołuje tęsknotę do utraconej ojczyzny, Litwy. • Utwór przybiera formę monologu lirycznego

